

V-besked om sjukvård: Lund förlorar inte

– Lund förlorar inte på det nya systemet för utjämning mellan sjukvårdsdistrikten som utgår från befolkningens sammansättning och behov. Malmö vinner, östra Skåne förlorar stort. Vänsterpartiet ställer upp på de principerna men accepterar en övergångsperiod.

Det beskedet (som nog gör en del östskånska partivänner besvinkna) gav Ann-Mari Campbell, regionråd för vänsterpartiet, på vänsterpartiets medlemsmöte i måndags. Men hon framhöll också att den borgerliga regionledningens privatiseringssträvanden motverkar en jämn och rättvis fördelning av sjukvårdens resurser.

Den ekonomiska utvecklingen i landet spelar borgarna i händerna,

och regionens underskott verkar inte längre så hotfullt. Då gör det inte så mycket att de utlovade rationaliseringsvinsterna tycks utebli. Istället drivs privatiseringen vidare av rent ideologiska motiv.

Saima Jönsson, regionpolitiker även hon, gav konkreta exempel på privatiseringens effekter. Privatläkare i primärvården behöver inte arbeta på veckoslut, kan ta normal sommarsemester, slipper tunga jourer, avstår från icke lönsamma hembesök. I alla dessa fall får de offentliga vårdcentralerna täcka upp. De senare åläggs också sparbetning medan privatläkarnas ersättning ökar med antalet besök.

Om sin förmånsbil återkommer Campbell i nästa nummer.

... men en profil för lite

Jan Mårtensson, SDS-journalisten, har skrivit ett antal Lundaböcker: om cyklar, kyrkogårdar, handboll m.m. Med tanke på tidningen och hans egen position i det borgerliga Lund får man tro att böckerna får stor lokal spridning, inte minst som julklapp till kategorin äldre invånare som redan har allt. Det är också den sortens böcker som snabbt brukar finna vägen till antikvariaten. Märkligt nog brukar Mårtenssons böcker vara sällsynta där. Det måste bero på att de är uppskattade av innehavarna/ arvingarna.

I höst har Jan Mårtensson kommit med en ny lokalbok som förtjänar att läsas och sparas, *Lundaprofiler under tusen år*. Inte minst därför att illustratör denna gång inte är Per Lindström med sina lätt överexponerade foton utan den geniale tecknaren Andrzej Ploski, som f.ö. numera då och då gläder även Svenska Dagbladets läsare. Fast denna gång tecknade han alltså åt Sydsvenska Dagbladet, och porträtten bildade där en serie som det är ovisst ifall den ursprungligen var tänkt även som bok.

Urvalet är subjektivt och kan naturligtvis inte vara annat. Men man noterar Mårtenssons strävan att täcka in olika personlighetstyper och samhällsställningar – yrkeslivet som journalist måste ha underlättat överblicken. Man anar en tidsenlig vilja att lyfta fram insatser från kvinnor (17 av de 70 om man tar med den apokryfiska

Gerda, vilket faktiskt är mycket så som historien hittills har sett ut). Man uppskattar vidsyntheten och blir varm om hjärtat inför porträttet av Klas Hellborg, han som skar av polisens brandslang vid "våta grinden" under den första Båstadsdemonstrationen, en detalj som Mårtensson missat.

Det är (som det står i förordet) klart att andra personer gör andra bedömningar av personer och annat. Själv har jag t.ex. alltid varit kallsinnig inför den alienierade form av motion som det innebär att "springa i Skrylle". Som alternativa profiler kunde jag ha tänkt mej juristen och politikern Jacob Larsson (lib, sen s) som efter en lång karriär i Lund blev marinminister och "Sveriges mest hatade man", och kanske än mer hans samtida meningsmotståndare Wilhelm Westrup, som väl var mer betydande som företagsgrundare och personligen färgstarkare än den i boken porträtterade Carl Holmberg.

Personlig färgstyrka har varit ett viktigt kriterium i Mårtenssons urval, och därmed kommer vi till den verkliga gåtan: varför saknas Bengt Lidforss? Han hade ju allt: ryktbar vetenskapsman, mästerlig polemiker, med ett mycket offentligt privatliv som gett stoff åt flera skönlitterära författare. Är han alltför känd och omskriven? Det håller inte eftersom Mårtensson bl.a. har med Fakiren och Sam Ask. Gåtan kvarstår.

Gunnar Sandin

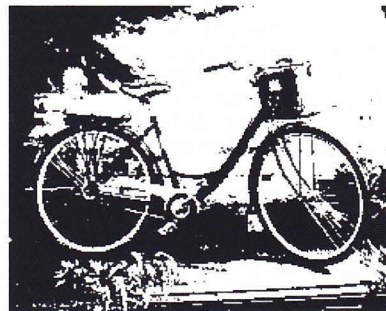
På cykelauktion

Lund har fått en ny attraktion: cykelauktionerna. Det är de kommunalanställda vakterna som i sina raider kring stationen efter felparkerade cyklar tar hand om ett betydande antal och efter viss tid säljer ut dem. I lördags ägde den andra auktionen rum, redan någon månad efter den första, och det såldes 110 cyklar. Vi var väl nästan det dubbla antalet besökare som stod där vid gamla tullhusets gavel framför godsmagasinet och småfrös. Men mer än varannan fick gå

priset. Man glömde lätt det i upphetsningen.

Billiga tiöväxlade

Cyklarna då? Tja, kvaliteten varierade förstärkt nog och priserna var därefter med. Ett nästan vrak kunde gå för en hundralapp, en normal cykel utan eller med tveksamt fungerande treväxel gick för så där 400.- En årgammal Maraton i gott skick kunde rusa upp i 1100.-. Påfallande var de låga priserna för

Drömcykeln

lottlös hem, det fanns folk som åtminstone var halvproffs och som kammade hem ett flertal poster.

Slarviga damer

Här kan vara platsen för några cykelsociologiska frågor. Av de 110 cyklarna var 73 dam- eller flickcyklar (66 %), 35 herr- och pojkcycklar (32 %) medan två var genusmässigt obestämda. Vad säger detta? Är tjejer slarvigare med sina cyklar? Eller cyklar de mer? Eller har de mer ont om tid, och hinner inte parkera ordentligt innan de ska tågpendla till Malmö eller Kävlinge, medan männen glider fram i familjevolvan? Här står vetenskapen för tillfället utan svar, men skulle naturligtvis kunna bringa klarhet i en lämplig 40-poängsuppsats i förslagsvis rättssociologi med stöd i fältstudier.

Från Varberg

Auktionen handhades av Crafoord Auktioner (en utlöpare av finansfamiljen?) på ett som man måste beteckna som förtjänstfullt sätt. Auktionsutroparen var kanske lite ung – det ska ju gärna vara någon lite äldre med någon knapp i västen och stark Löberödsdialekt. Han var skämtsamt utan överdrifter och snabb i uppfattning och replik, och passande nog bördig från Varberg. Ett aber var det tjugoprocentiga tillägg som motiverades av moms och provision och lades till avsluts-

tiöväxlade damcyklar med snedram och bockstyre – en sådan kunde man korpa åt sig för drygt 200.- Crescent och Monark var något dyrare än King, Rex, Fram och Maraton som i sin tur lämnade DBS, NSU och Puch långt efter sig. Många av cyklarna hade behändigt uppknipsade slanglås, men många också oöppnade blocklås för att inte tala om kraftiga låsbyglar, och det senare sänkte priset med uppskattningsvis en femtiolapp.

Dyr ram

Själv hade jag siktet inställt på en 28-tummare dam med den där riktigt feminina, djupt nersvängda ramen, men det visade sig att vi var många med sådana avsikter. Budgivningen blev stark, också för gamla och nödortförlig ommålade exemplar, det kunde gå upp till 500.- netto. Till slut fick jag en – inget lyse, svampig sadel och sannolik bakhjulspunka – för 384.- inkl. provision. Man kan inte ha lyckan med sig var gång.

Inget kaffe

Som slutord: cykelauktionerna har säkert kommit för att stanna. Redan fanns det habituärer som antecknade priserna, förmodligen för att lagra dem i särskilda databaser. Kaffe eller varm korv serverades tyvärr ej.

Den rasande reportern

Gärna gruvor på Österlen!

I en riksdagsmotion kräver fem v-ledamöter, däribland Sven-Erik Sjöstrand och Karin Svensson Smith från Skåne, ändringar i minerallagen med anledning av att en firma vill prospektera zinkfyndigheter i ett område på Österlen. Projektet har som bekant väckt ett brett motstånd som tagit sej uttryck i bl.a. stötfångardekaler och en stor konsert på Christinehof.

Motionen utmynnar i ett krav om vetorätt mot prospektering för länsstyrelse, kommun och markägare. Dessutom vill motionärerna att lagen ska beakta försiktighetsprincipen och principerna om långsiktigt hållbar utveckling.

Det finns emellertid anledning att ifrågasätta motionen både principiellt och praktiskt.

Principiellt: att regionala och kommunala instanser får ett ord med i laget vid prospektering är helt i sin ordning även om vetorätt är ett hårt krav. Det finns något som heter riksintressen. Och när blev det vänsterpolitik att stärka markägares rätt visavi allmänintresset? Man kan dra paralleller med järnvägsutbyggnaden i vårt eget hörn av världen. Det är inte rimligt att Burlövs kommun ska kunna tvinga ner resenärerna på stambanan i underjordens mörker när nu bullerproblemen kan få en rimlig lösning på annat sätt, och till betydligt lägre kostnad. Och nog är makten och inflytandet alltför stora hos de "berörda", i första hand villaägare, som har försenat och fördyrat dubbelspåret mot Kävlinge.

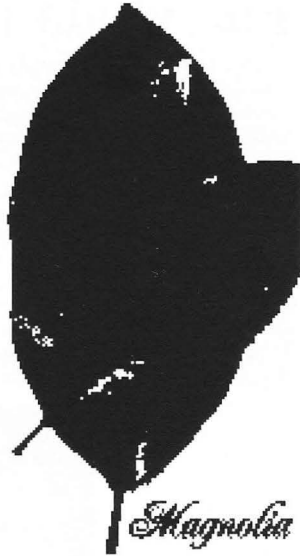
När det gäller mineralutvinning i allmänheten gav Karin Svensson Smith på sin presskonferens uttryck för en konsekvent, närmast fundamentalistisk syn som i och för sej förtjänar respekt, nämligen att nya gruvor och täkter är onödiga om vi tillämpar hushållning och återbruk fullt ut. Just på zink tycks detta tillämpligt. Det är ett mineral som hursomhelst är på väg att ta slut i global skala, och som vi ändå måste hitta ersättningar för. Men nog tål väl jorden ytterligare uttag av t.ex. kisel, järn och aluminium?

Fast den stora majoriteten inom protesterörelsen på Österlen är inga fundamentalister. Det är den egna täppan som dessa *nimbys* är rädda om. Plus Österlens image för turisterna. Därom kan sägas att Österlen liksom alla landsändar borde eftersträva ett allsidigt näringsliv. Där kan gruvor och täkter mycket väl ha sin plats, som de historiskt sett också har haft, t.ex. vid Andrarum och Snugge. Och vem skulle egentligen störas av en beskedlig gruva som dolde sej i den risiga granskogen norr om Tunbyholm?

F.ö. kan konstateras motionens ideologiska, och tveksamma, bruk av det annars neutrala begreppet "kulturlandskap",

Lund – en kurort med spritservering?

Lunds universitet har problem. Det är en insikt som nu börjar bli allmän i takt med att ekonomin tvingar fram den ena drastiska åtgärden efter den andra. I gamla tider kunde akademien lugnt vila på sina lagrar – det fanns inte så mycket annat att välja på för den student som inte ville till storstäderna Stockholm

och Göteborg och inte ville tvina bort i Uppsala. Men nu kryper konkurrenterna allt närmare: Växjö har blivit universitet och högskolorna i Halmstad, Helsingborg, Kristianstad och Ronneby knapar åt sig pengar och studenter. Och värst av allt: Malmö!

Slitna magnolior

Mot detta har Lund kört den s.k. magnoliestrategin. Den går ut på att i bästa fyrfärgstryck och på glättast möjliga papper återge de vitskära blommorna från detta träd, gärna med en akademisk procession eller en gatubild från Kulturkvadranten i bakgrunden. Papperet skickas sedan i broschyrform till studievägledare och gymnasister, som på sina hemorter Hässleholm, Nässjö och Gislaved förväntas vara särskilt benägna att på dessa grunder välja Lund.

God investering

Det har fungerat, men gör det kanske inte lika bra längre. Juristernas och medicinarnas barn kommer naturligtvis fortfarande till föräldrarnas studieort Lund för att läsa juridik resp. medicin eller, i undantagsfall, tvärtom, men det räcker inte. Lund kanske inte uppvisar den dynamik som unga och alerta människor i dag förväntar sig av ett universitet.

Alltså har Lunds universitet börjat bekymra sig över sin image. Till en kostnad av 155,000 har en särskild konsult och varumärkesexpert undersökt densamma. Resultatet är inte precis uppseendeväckande. Tvärtom, det visar just att magnoliabilden dominerar när

man ser det utifrån: Lund och dess universitet har ett storartat studentliv med mycket nöjen, anser de tillfrågade. Bilden inifrån är en annan: ett insuttet gammalt universitet, med "positiv bredd, forskningskvalitet och status". Men dessvärre också präglad av "traditionalism, självbelåtenhet och stelbenthet".

Nu tror naturligtvis läsaren att jag ska beskärma mig över dyra konsulter. Alls icke, det är väl använda pengar. Visserligen tror jag vi är rätt många som skulle ha sagt detsamma redan för 145,000 men skillnaden är att det nu går inte att avfärda resultatet som kverulans från gnällspikar. Jag tycker det är utmärkt att universitetsledningen tar upp saken, t.ex. också i dess tidning, LUM 9/99.

Politiska problem?

Annars tror jag faktiskt också att universitetsledningen själv är en del av problemet i en alldeles specifik mening. Jag talar då om Lunds universitets politiska profil. Den har under nästan hela min tid i Lund (och det börjar bli länge nu) varit högvänd. Så var det redan på 60-talet när universitetsföreträdare ägnade sig åt att tala illa om den tidens socialdemokratiska regeringar. En icke ovanlig fråga från folk i Kanslihuset och dess närhet var om Lund ständigt måste visa upp denna profil.

Under senare år har sådana frågor återkommit. Nu är det väl OK att ett universitet är skeptisk till regering, men det finns alldeles påtagliga nyansskillnader. Varför är det så att när man hör eller läser dess uttalanden i utbildningspolitiska frågor att man får intrycket att de tyckte att allt var mycket bättre på Unckels tid. Visst, även en universitetsledning får ha politiska preferenser, men nog påverkar det bilden av Lunds universitet.

Ja, men se på Uppsala då, var inte Stig Strömholm, den ärkekonserverne, rektor där? Jovisst, han var naturligtvis svärartad på sitt vis, men han var kulturkonserverativ. Det tycks inte ledningen i Lund vara, här är det ekonomism som gäller. Jag syftar naturligtvis på det plågsamma sätt på vilket man tycks vilja hantera biblioteksfrågorna.

UB är universitetets centrum

Om man tar amerikanska universitet, och de måste nog sägas vara ledande i världen, och ser på deras reklam för sig själva, så spelar universitetsbiblioteken en huvudroll. De underlåter aldrig att skryta om hur många böcker de har i sin ägo och hur generösa öppettiderna är – ibland är det dygnet om. Men i Lund ska det dras in. UB1 har det snålt, det berömda reservexemplaret av varje svensk tryckt skrift vill man inte ha längre och UB2 ska

läggas ner. Det är förvisso så att det i dag finns nya media som tilldrar sig mer uppmärksamhet än bundna skrifter av papper med tryck. Men de nya media är ännu omogna, ofullständiga och illa katalogiserade och så kommer det att vara länge ännu. Biblioteket är ett universitetets centrala punkt, där hittar man böcker utanför det egna snäva ämnesområdet, där finns det en mötesplats. Institutionsbibliotek har andra syften.

Universitetets vänstern i Lund

Och förresten, när vi nu ändå tar upp politiken: när har Lunds universitet spelat någon central roll i svenskt samhällsliv? Jo, kring sekelskiftet när illa tålda vänster radikaler som Wicksell och Lidfors härjade, på 1930-talet när socialdemokrater och rentav marxister som Wigforss, Erlander och Nyström var aktiva och i slutet av 60-talet när Lund Ingvar Holm från sin institution förnyade svensk teater och Göran Therborn m.fl. analyserade senkapitalismen.

Men detta är perioder som universitetet skäms över, de betraktas som nedgångsperioder t.ex. i den egna historieskrivningen.

LUNDS UNIVERSITET

Universitetets nya logo.

Rektorn under det tidiga sjuttioalet Per Stjernqvist blev i princip avsatt av det konservativa Lund. Och härom året var det en studentafton där det officiella Lund tydligare än någonsin markerade avstånd från denna period.

Ingen grund för optimism

Nej, jag är inte särskilt optimistisk om att man kan ändra Lunds image i första taget. Sådana bilder sitter djupt. Vi får nog nöja oss med att Göteborgsjuristerna anländer i vanlig ordning, medicinerna leker toddygubbar, teknologerna teknifierar och ekonomerna ekonomiserar. Det finns ju också en stillsam vardag där människor utbildar sig och forskar och gör ett hederligt arbete fjärran från de image-skapande frackfesterna. Men skulle jag föreslå något så här på fri hand så är det ett femårigt moratorium vad gäller magnoliabilder i universitetets publikationer.

Lucifer

Karin Svensson Smith (v) presenterar riksdagsmotioner:

Vägrar att prioritera Malmös yttre godsspår

Riksdagsledamöterna har lämnat in årets motioner och det blev som vanligt en hel del. Karin Svensson Smith har i veckan presenterat en rad v-initiativ där hon finns med, i sällskap med ett skiftande antal andra v-ledamöter. Det handlar dels om motioner med lokala och/eller regionala aspekter, dels om motioner på miljö- och trafikområdet, naturligt nog eftersom Karin är erfaren miljöpolitiker och sitter i riksdagens trafikutskott, där hon inte minst värnar om järnvägen.

Därför undrar man en smula inför järnvägsmotionens lista på önskade nya banor där det inte finns någon med från Skåne. Karin förklarar: Visst finns det flera angelägna skånska projekt, men ska det vara meningsfullt att lyfta fram dem måste det finnas stöd för dem här i regionen. Vänsterpartiets regionledning prioriterar ett yttre godsspår runt Malmö, och det ställer inte jag upp på eftersom de knappa resurserna behövs bättre på andra håll.

Det nya bussproletariatet

"Studenter, pensionärer och andra låginkomsttagare trängs ... i svettiga och miljöförstörande

långfärdsbussar som nu får konkurrera fritt med och tar trafik från järnvägen", konstaterar vänsterpartiets järnvägsmotion och talar om ett "nytt bussproletariat". Med ett statligt biljettprisstöd skulle alla kunna åka billigare och miljöskonsammare med tåg. Detta kräver en förändring av SJ:s ägarinstruktion (som nu talar om ekonomisk vinst), och motionen vill ha en sådan.

För att förbättra godstågens konkurrensläge vill motionen minska långtradarnas maxlängd och maxvikt ner till EU:s normer. Därmed minskar också kostnaderna för vägunderhåll.

Som VB refererat har riksdagens trafikutskott gjort en studieresa till England och konstaterat de problem som avregleringen av landets järnvägar skapat. (Nyss har den svåra olyckan i London gett en ny belysning av detta.) V-motionen tar upp problematiken och visar att den svenska avregleringen bl.a. har lett till försämrade villkor för personalen

En ville, sans ma voiture ?

Lennart Värmbj, känd v-representant för Kronoberg, briljerar gärna med sina franskkunskaper och har författat en motion med angiven rubrik som Karin Svensson Smith gärna instämt i. Den handlar nämligen om ett gammalt Lunda-krav, nämligen försöksverksamhet

med bilfria städer. Sådana försök är redan verklighet och samlade den 22 september i år 66 franska och 93 italienska städer. Dagslånga bilförbud löser naturligtvis inga problem men ruskar om invånarna på ett nyttigt sätt, påpekar motionen, som vill att regeringen organiserar ett brett svenskt deltagande i denna aktion nästa år.

"Varför så svagt samband mellan ord och handling?" frågas i motionen Starta miljöomställningen nu! som också förmodar: "Att prata eller skriva om miljö är vi nog världsbäst på" och anför regeringsdeklarationerna som exempel på denna ansvarsfria pratsamhet. Motionen vill få till stånd konkret handling genom att ge miljön skydd i grundlagen, förstärka Naturvårdsverkets miljöansvar, en nationell Agenda 21, införa miljökonsekvensbeskrivningar i statsbudgeten och göra kommunernas miljö- och hälso-skydds nämnder självständigare.

Storspoven, klimatet, Bron

Storspoven spelade som ni kanske minns en roll i vänsterpartiets lokala valrörelse nu senast. Karin Svensson Smith har kontaktat en spovforskare, som konstaterar att stammen klarar sej hyggligt uppåt landet men fortfarande är hotad här i söder. Den liksom många andra arter i riskzonen är knutna till traditionella ängs- och hagmarker, markanvändningsformer som är under avveckling i det moderna jordbruket. De kvarvarande markerna av det slaget behöver därför ett starkare skydd,

men inget miljöstöd har hittills lyckats vända utvecklingen. Kanske kunde bidrag till stängslingen (subventionerad taggtråd?) vara en väg.

Fem "utmanarkommuner", varav Lund är en, har åtagit sej att arbeta lokalt med klimatfrågan och reducera sin användning av fossila bränslen. Det är inte helt lätt. Det är t.ex. omöjligt att ställa krav på korta transporter vid en upphandling, trots att längre körsträckor ökar utsläppen. Kommunala bilar får inte användas privat; var det så sjönk behovet av privatbilar. Energiskatternas utformning gör det billigare att elda fossilt än förnybart. Detta kunde regeringen åtgärda, påpekar en v-motion.

Skulle inte biltrafiken över Öresundsbron begränsas till 10000 fordon om dygnet? Karin fick ett blahasvar när hon ställde den frågan till miljöminister Kjell Larsson. Därför följer hon och bl.a. de andra v-skåningarna upp med en motion i ämnet.

Sopor

Sopförbränning har Karin Svensson Smith länge haft ett ont öga till. Partiets kritik, fast utan hennes underskrift, återkommer i en motion om "Avfall, sopförbränning och producentansvar". Den konstaterar att mängden sopor årligen ökar trots det mångomtalade kretsloppstänkandet. Att bränna sopor ger värme och el, men ökar utsläppen av svavel och, vilket på sikt än mer oroande, dioxin. Avgifter på brännsopor rekommenderas som ett sätt att styra hanteringen.

Otrevliga ämnen läcker inte bara till luften utan också till grundvattnet, från deponier. "Den teknologiska nivån på landets soptippar är under all kritik", menar motionen och anför konkreta belägg från bl.a. Luleå och Falköping. Den kräver behandling och kontroll av lakvattnet.

Men framför allt färre sopor som deponeras. Detta bör vara ett sista handsalternativ. "I första hand återanvändning, i andra hand materialåtervinning, i tredje hand energiutvinning", graderar motionärerna. De konstaterar att i synnerhet byggbranschen är dålig på återanvändning, bara 8 procent. Här kan Lund som bekant redovisa lyckade pilotprojekt.

Ett starkt utvidgat producentansvar anvisas som en huvudstrategi. Inspirationen lär komma från Karl Lidgren, vars "köpeprofessur" en gång kritiserades av vänsterpartiet.

Diverse

Vi refererar kort några andra motioner:

"Körkort" eller kunskapsprov för livsmedelshandling skulle minska matförgiftningarna – en halv miljon svenskar drabbas årligen. Särskilt invandrades småbutiker torde vara ett problem. Fast det står inte i motionen, som vill ha någon form av prov eller licens.

Ringsjön är ett exempel på en misslyckad insjörestaurering, Finjasjön på en lyckad. Problemmrådet är stort, med många övergödda sjöar, konstaterar en motion. Den noterar också en överkapacitet i den svenska fiskeriflotten efter överuttag i Östersjön, och menar att resurser kunde överföras. Men en Östersjöträlare skulle snabbt gå på grund i en skånsk insjö, sedan den mödosamt fraktats dit, och det är inte säkert att de saltstänkta fiskarna är fena på att dra mört.

I Lunds kommunfullmäktigals var vänstern pionjär när det gällde ammande ledamot (Anki Dahlin). Normalt får en ledamot som lämnat förhandlingarna och kallat in en ersättare inför t.ex. en omröstning inte återinträda under mötet, och det är oklart hur en sådan här situation ska hanteras. Kommunallagen borde justeras så att ammande mödrar fick lättare att tjänstgöra, menar en annan motion.

Cecilia Wadenbäck har bidragit med synpunkter till motionen.

Gr

Skydda grävlingen!

"Grävlingen är ett fredligt nattlevande djur. Den lever i livslång relation med sin partner. Den är allätare – i likhet med människan – men dess huvudsakliga föda utgörs av dagmaskar. Den är inget rovdjur och konkurrerar inte med människan eller andra djur om värdefulla byten."

Uppenbarligen ett synnerligen sympatiskt djur! Motionärerna Maggi Mikaelsson, Karin Svensson Smith m.fl. (v) vill därför få ett förbud mot den grymma grytjakten – som dessutom innebär risker för hundarna "eftersom en hotad grävling naturligt nog försvarar sig och sitt hem".

PS Gotland saknar v-riksdagsman men har Karin Svensson Smith som fadder. Tillsammans med några andra har hon skrivit en motion om bättre villkor för godstrafiken till ön. I den står det: "På personsidan är det en stor framgång att medel äntligen har tillförts för att möjliggöra åretsruttrafik med snabbfärjan." Men i veckan berättade DN att snabbfärjan ställs under cirka fyra vintermånader, alltså en tredjedel av året. Har beslutsfattarna blivit lurade?

Se även ledaren!

HAR DU FLYTTAT? skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Försökspensionär (IV)

När man blir äldre behöver även hjärnan gymnastik. Att läsa är förstas en högst hedervärd sysselsättning, kommer man nog tycka som pensionerad bibliotekarie. Men schack är inte dumt det heller. Men spelet håller också de grå cellerna i form.

Jag är inte så bra i schack, men kan i alla fall flytta pjäserna och dessutom har jag en del trevliga minnen från denna sällskapslek (eller sport som många vill ha det till). Det började med att jag för ett stort antal år sedan följde den lille gossen Jesper Hall till Lunds schackklubb, som då höll till på Svarvarestugan. I väntan på att han skulle spela färdigt inbjöds jag av en klubbmedlem att själv börja flytta de svartvita pjäserna.

Sen dess har jag spelat många blixtpartier mot Jesper och alltid förlorat, men det är inte så underligt, han är numera internationell stormästare, med i landslaget och av och till dessutom proffsspelare i tyska schackligan.

När Jesper gick på högstadiet på Fäladsgården kom han ofta ner på rasterna och satte mig matt. Många andra försökte detsamma, så biblioteket fick ett rykte om sig att var en riktig schackhåla. Jag beslöt därför att skapa en liten informell schackklubb, dit nybörjarna på måndagarna kunde komma efter bibliotekets stängning. Ibland hjälpte Jesper till med undervisningen eller spelade simultan mot de andra.

Det roliga är att flera av de som deltog i denna verksamhet blivit mycket duktiga schackspelare. Två småtjejer, Anahita Attaran och Marta Nestorow, har t ex representerat Sverige i ett flertal VM och EM.

Mina framgångar som tränare beror förmodligen på att talangfulla barn blir inspirerade av att, efter en relativt kort tid av inläring

av elementa, kunna besegra mig, sin mentor.

För några år sedan gick Lunds akademiska schackklubb (LASK, www.schacknyheter.com/se/lask) nästan i konkurs. Man hade en stor skuld och var tvungna att lämna lokalen på Klostergatan, elitspelarerna flydde klubben. Lugiadministratören Calle Erlandsson blev då ny ordförande och han ordnade med en billig lokal på Norra Fäladen i Lugihuset, där han hade sitt kontor.

Mina ungar fick nu nära till en riktig schackklubb och dessutom växte ungdomsverksamheten snabbt i föreningen. Norra Fäladen är ett bra rekryteringsområde, eftersom det bor så mycket invandrare här. Särskilt iranier och kineser är duktiga.

Mycket tack vare Calles smått geniala föreningsadministration är LASK nu på hugget igen: vi har åtta lag i allsvenskan, varav ett i elitserien och fyra i div.2. Ett stort antal mycket duktiga schackspelare har knutits till klubben och LASK lär numera ha en av landets bästa ungdomsverksamheter. (Men Calle själv har just förlorat sitt ordinarie jobb p g a den ekonomiska krisen inom Lugifamiljen. LASK-arbetet bedriver han ideellt).

Som chefränare fungerar är Jesper Hall! Cirkeln är sluten och som pensionär får jag väl sätta mig i lärobanken igen och försöka höja mitt ratingtal något litet under mästerns Halls ledning.

Men man behöver inte vara bra i schack för att ha roligt. Det gäller bara att hitta jämnstarka motståndare. Pensionärsidéal för min del är inte klubbspel utan att finna några likvärdiga, trevliga motståndare på t ex stadsparkscafé och i all enkelhet flyttar pjäser medan solen går ner under horisonten och småfåglaorna kvittrar.

Gamle Finn

mänhetens reaktion talar sitt tydliga språk. Det är inte bra för vänsterpartiets trovärdighet och framför allt inte bra för vårt regionråd, som i det här fallet har visat bristande omdöme och tyvärr endast bekräftar den utbredda synen att det råder en annan moral för politiker än för vanligt folk.

Med tanke på sakens principiella och taktiska vikt och det faktum att agerandet strider mot partiets officiella linje vill jag uppmana Ann-Marie Campbell att tänka om och lämna tillbaka förmånsbilen.

Jan Wallgren

Biogasen ifrågasatt

Lund skrev en fin ansökan och fick ett stort miljöomställningsbidrag. Uppföljningen har inte varit lika positiv. Frågetecken har uppstått kring det dyraste projektet, bussgatan "Lundalänken", eftersom långa gångavstånd till hållplatserna hotar ledens attraktivitet. Arbetet med bättre cykelleder inleddes som bekant med ett magplask på Fasanvägen. Nu ser vi att pengarna till en biogasanläggning hotar att frysa inne för att man inte kommit igång. Dalbybor som inte tål att det luktar lite fis har tills vidare stoppat projektet.

Dessutom läser vi i senaste numret av trafikforskarnas organ

VTI-aktuellt: "Biogas inget realistiskt bränsle för fordon." Det är vad institutet kommer fram till i ett remissvar. Den stora poängen med biogasen skulle ju vara att den inte spädde på växthuseffekten. VTI menar att den troligen ändå gör det, eftersom transporter och andra typer av insatsenergi vid lagring och produktion i sista hand kräver en mängd fossilt bränsle.

Att driva Lunds bussar med biogas var som ni kanske minns Lars Åströms (s) stora idé som ordförande i vederbörande nämnd. VB håller på att få rätt i den kritik som vi hade redan då.

Reservation mot miljönämndens beslut (5/10 1999) till yttrande angående detaljplan för Färgaren 28

Jag reserverar mig mot att inte Lunds miljönämnd har några invändningar mot att öka antalet parkeringsplatser i P-huset Färgaren. Det är ytterst anmärkningsvärt att majoriteten i den nämnd som har att bevaka hälso- och miljöskyddsärenden inte har något att invända mot en plan som medför en ökning av biltrafiken och därmed mot de miljökonsekvenser som detta för med sig.

De som är något insatta i miljöfrågorna idag, vet att det som behövs för en långsiktigt hållbar utveckling är minskade emissioner. Att hänvisa till några angivna värden för uppskattade lokala koloxid- och kväveoxidvärden kan knappast anses vara tillräckligt för en miljökonsekvensanalys med avseende på luftpåverkan. Vi har redan i dag höga föroreningshalter av ämnen som kan relateras till regionala och lokala trafikemissioner.

Biltrafikens utsläpp har avsevärda negativa och mycket väl dokumenterade effekter på såväl den globala, regionala som lokala miljön. Vi får allt fler vetenskapliga rapporter som visar att de negativa effekterna är större än vad vi hittills har trott. Det som behövs vid såväl, lokal, regional som nationell trafikplanering är välgenomtänkta åtgärder som minskar transporternas miljöpåverkan och som samtidigt uppfyller våra behov av transporter.

Detaljplanen för Färgaren 28 kommer, om den genomförs, att medföra ökad biltrafik och därmed bidra till en diametralt motsatt verkan jämfört med de mål som är nödvändiga av miljö- och hälsoskäl.

Lund 9/10 1999
Mats Bohgard (v)

3 appellmöten

med vänsterpartiet och Röda Kapellet. Start lördag 16.10 kl. 11-12. Anja Davidsson, Cecilia Wadenbäck och Jan Wallgren talar, Kapellet spelar 60&70-talsprogg.

KOMMUNALPOLITIK. Må. 18.10. kl. 19. Ärenden inför Kommunstyrelsen, budget 21.10, Kultur & fritidsnämnden 20.10, Socialnämnden 20.10, Tekniska nämnden 20.10 m.m.

RÖDA KAPELLET. Lö. 15.10 appellmöte 11-12, samling 10.30. Nr 12, 34, 39, 64, 166, 276, 289, 294 och ev. 325. Sö. 16.10 kl. 18.45 rep. med Joakim: Katalonien, Thåström m.m.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Sten Henriksson m.fl.
Näste redaktör: Gunnar Sandin.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.
Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett (spara i Word 5-format).
Telefon till redaktörerna:
Sten Henriksson 046-14 44 57
Marianne Sonnby 046-13 19 75
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.

Campbells bil

Jag har med stigande förvåning insett att vårt regionråd Ann-Marie Campbell är av de 89 tjänstemän/politiker som använder förmånsbil. Vänsterpartiet är principiellt emot förmånsbilar. Den negativa uppmärksamheten i pressen och all-